

MESCHITA (3) *sb f*

Tekst nie oznacza é; a jasne.

N sg meschita (2). ◇ (lat.) A sg meschitam (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: meškita.

*Meczet (z hiszp. mezquita → arab. mesđid, mesgid ‘miejsce, gdzie bije się modlitewne pokłony’) (3) :
gdyłmy chćieli wnidź do Kościoła (Mešchitám oni zową) gdzie Máchometh leży (marg) Mešchitá.
(-). BielKron 456v, 459.*

Cf MIESZCZYD, MOSCHEA

MM